

به کمال اتحاد و اتفاق جهد نمائید که شاید موفق شوید به آنچه سزاوار یوم الهی است. برآستی میگویم فساد و نزاع و ما یَکْرَهُ الْعُقُول لایق شأن انسان نبوده و نیست. جمیع همت را در تبلیغ امر الهی مصروف دارید.

منتخباتی از آثار حضرت بهاءالله ص ۱۲۹

عنوان: متحدا به خدمت قیام نمائیم

قسمت روحانی

۱- مناجات شروع

۲- مناجات دوم

۳- بیانات مبارکه حضرت عبدالبهاء

۴- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

۵- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

۶- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

قسمت اداری

۷- اتحاد احباء

۸- بیان مبارک حضرت ولی امرالله

۹- هدایت بیت العدل اعظم الهی

۱۰- همراهی

۱۱- مشورت

به نظر شما با توجه به شرایط موجود چگونه میتوانیم متحدا قیام نمائیم؟

۱۲- برنامه نوجوانان و نونهالان

قسمت اجتماعی

۱۳- الفت و پذیرائی (به ابتکار شما)

۱۴- مناجات خاتمه (به انتخاب جمع)

یاران روحانی با تقدیم تحیات امنع ابهی و با آرزوی سلامتی برای آن عزیزان دل و جان

برنامه ای که این بار اجرای آن پیشنهاد میگردد در خصوص یکی از مهمترین مفاهیم آیین الهی یعنی خدمت است و این برنامه سعی دارد همه ما را به این حقیقت متذکر دارد که لازمه موفقیت اینست که متحداً به خدمت قیام نمائیم.

البته آنچه بیش از پیش می بایست مورد توجه و نظر قرار گیرد اینست که در شرایط موجود که همه ما محدودیت هائی را تجربه می نمائیم، چگونه این امر ممکن است واز چه طرق و به چه اشکالی میتوانیم به این امر مهم موفق گردیم.

امید آنکه هر کدام از ما بتوانیم نقش خود را به عنوان فرد و نیز به عنوان بخشی از جامعه ایفا نمائیم

همواره موفق باشید

۱-مناجات شروع

آلهی آلهی دوستانت را از بحر کرمات محروم منما و به ملائکه مقربین، کلّ را مدد فرما تا به استقامت تمام این دو یوم را در خدمتت صرف نمایند. تویی قادر و توانا.

مجموعه آثار قلم اعلی، شماره ۲۷، ص ۵۱۳

۲-مناجات دوم:

کف ابتهال را به درگاه ذوالجلال باز کن و آغاز این نیاز فرما که:

پروردگارا محض فضل عظیم و لطف عمیم، نابود و تباهی را پناهی عنایت فرمودی و در بارگاه الهی راه دادی و آگاهی بخشیدی و به نور صبحگاهی و فیض نامتناهی هدایت فرمودی و بر خدمت موفّق کردی. .. از فضل و فیض دمامت و پرتو آفتاب موهبتت هر گیاهی درخت بارور شده است و هر آعشابى گل و ریحان و سُنبل و ضیمران گردیده است. این عبد را تا نفس پایان بر خدمتت مستدام بدار

ع ع

منتخبات ج ۴ ص ۱۵۰

" حال وقت خدمت است، باید بعهد وميثاقي که تَلقاء عرش نمودی عامل شوی وبکمال استقامت بر خدمت امر قیام نمائی تا جمیع نفوس در ظل کلمه علیا جمع شوند. بشأني که اختلافی ما بین نماند. دنیا و آنچه در اوست در مرور است و آنچه باقی ودائم خواهد ماند، آن خدمتی است که در این ایام از دوستان حق ظاهر شود. بکمال شوق واشتیاق نفوس پژمرده را بنار شجره الهیه مُشتعل نمائید.."

آیات الرحمن ص ۷۳

و در بیان دیگر می فرمایند:

"در این ظهور اعظم جنود حق، بی سلاح به اصلاح عالم توجه نموده اند. لَعْمَری لَعْمَری سلاح جنود الهی أَنْفَذ و احدّ بوده و هست... باید کل بر خدمت امر قیام کنند و به کمال اتحاد و استقامت و حکمت و بیان عباد رحمن را کوثر عرفان عطا نمایند."

مجموعه عندلیب ص ۱۵۹

۴- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

ای یونس دریای انس ، خدمت امر الله الیوم الفت و محبت احبّاء الله است . باید در کمال فقر و فنا و محو و صفا و خضوع و خشوع و وفا با یکدیگر الفت نمائیم و در نشر نفاتح بکوشیم زیرا استعداد الیوم فوق الحدّ است. اگر چنانچه تأخیری افتد از قُصور ماست و سبب این قُصور فُتور در اتّحاد و اتّفاق. منتخبات مکاتیب ج ۲ ص ۱۳۱

۵- لوح حضرت عبدالبهاء

هو الله

بارها در خصوص اتّحاد مرقوم شد. این امر اساس دین الله است و اگر این محکم نگردد عاقبت بنیان به کلی برافتد و کلّ نفوس در خُسران مُبین افتند. البتّه در این خصوص جهد بلیغ و سعی شدید نمایید که الزم امور است. زیرا کارهای بزرگ در پیش است و عدم اتّحاد ... و عدم الفت دوستان با یکدیگر مانع و حائل گشته و اگر چنین بماند وقت از دست خواهد رفت و مِن بعد ثمری ننماید و سبب نِدامت و پشیمانی کلّ گردد و مَذَلّت عموم را احاطه نماید. زود تدارک این کار را بنمایید. این عبد نهایت تأثر و حزن را از عدم الفت یاران دارم و به قسمی محزون و مغمومم که وصف نتوانم. زیرا ظهور مظاهر مقدّسه به جهت الفت و اتّحاد است. چون این نتیجه مُنْسَلَب گردد، دیگر چه خواهد ماند. باری، البتّه تدارک این کار را بنمایید که در میان یاران قلبی، محبت و الفت حقیقی حاصل گردد نه لفظی و کلّ به تبلیغ امر الله مشغول شوند. ع ع

ای احبای الهی الیوم ، یوم اتحاد است و روز، روز یگانگی در عالم ایجاد. ان الله یحب الذین یجاهدون فی سبیلہ صفًا کأنهم بُنیانٌ مَرصُوضٌ ملاحظه فرمائید که صفًا میفرماید یعنی جمیع مُرتبَط و مُتصل بهم و ظہیر یکدیگر. مجاهده در این آیه مبارکه در این کور اعظم، بسیف و سنان و رماح و سهام نبوده بلکه بنوایای صادق و مقاصد صالحه و نصائح نافعه و اخلاق رحمانیّه و افعال مرضیّه و صفات ربّانیّه و تربیت عمومیّه و هدایت نفوس انسانیّه و نشر نفعات روحانیّه و بیان براهین الهیّه و اقامه حُجج قاطعه صمدانیّه و اعمال خیریه بوده و هست و چون نفوس مقدّسه بقوّت ملکوتیّه بر این شیم رحمانیّه قیام نمایند و صف اتحاد بیارایند، هر یک از این نفوس هزار ماند و امواج این بحر اعظم، حکم افواج جنودِ ملاً اعلی یابد

منتخبات مکاتیب ج ۱ ص ۲۵۰

۷- اتحاد احباء

آنروز بعضی از احباء وجوهی تقدیم نمودند، قبول نفرمودند، هر قدر التماس کردند فرمودند: از قبل من به فقراء انفاق نمائید مثل آن است که من به آنها داده ام اما به جهت من هدیّه مقبولتر، اتحاد احباء و خدمت امرالله و نشر نفعات الله و عمل به وصایای جمال ابهی است.

بدایع الآثار ج ۱ ص ۳۹۵

۸- بیان مبارک حضرت ولی امرالله

"جمیع احبا، اعم از قدیم و جدید باید حتی المقدور خود را وقف تبلیغ امرالله نمایند؛ آنها باید این نکته را نیز دریابند که جوّ محبت و وحدت حقیقی که در داخل جامعه بهایی به مَنصَه ظهور میرسانند، مستقیماً بر عامّه ناس تأثیر میگذارد و اعظم جاذبه برای جلب نفوس به امر الهی و تحکیم و اطمینان آنها خواهد بود.

شکوفائی قوه عمل ص ۱۷

"احبا باید به یکدیگر عشق بوزند. یکدیگر رامستراً تشویق نمایند. با هم کار کنند، چون روح واحد در جسم واحد گردند و به این طریق هیكلی حقیقی، تشکّل یافته و سالم گردند که به وسیله روح از حیات و روشنی برخوردار گشته است. در چنین هیكلی، همه، سلامت روحانی و نشاط و سرزندگی را از نفس آن هیكل دریافت خواهند کرد و زیباترین آزار و کامل ترین اثمار را به مَنصّه ظهور خواهند رساند."

سپتامبر ۱۹۶۸

۱۰-همراهی

نشانه این تکامل در آگاهی جمعی استفاده روزافزون از واژه "همراهی" در مکالمات بین احبا است، واژه‌ای که با وارد شدن در مجموعه لغات متداول در جامعه بهائی مفهوم جدیدی یافته است. این واژه نمایانگر تقویت چشم‌گیر فرهنگی است که در آن یادگیری شیوه عمل است، شیوه‌ای که باعث مشارکت آگاهانه تعداد فزاینده‌ای از مردم در کوششی متحد برای به کارگیری تعالیم حضرت بهاءالله در بنای تمدن الهی می‌گردد، تمدنی که تأسیس آن به فرموده حضرت ولی‌امرالله غایت قصوی و مقصد اعلاّی این دور مقدّس است. چنین رویکردی با ورشکستگی روحانی و روش رو به زوال یک نظام اجتماعی کهنه شدیداً در تضاد است، نظامی که اغلب با سلطه‌جویی یا آز و طمع و یا ایجاد حس گناه‌کاری در افراد و یا دخل و تصرف ریاکارانه در امور خواهان تسلط بر قوای بشری می‌باشد. تجلی این تحوّل فرهنگی در روابط بین احبا در کیفیت تعامل آنان مشاهده می‌شود. یادگیری به صورت یک شیوه عمل مستلزم آن است که همگی تواضع و فروتنی در پیش گیرند حالتی که در آن انسان نفس خویش را فراموش می‌کند، توکل تام بر حضرت پروردگار دارد، متکی به قدرت و حمایت اوست، به تأییدات لاریبیه‌اش مطمئن است و به یقین مبین می‌داند که تنها حیّ توانا است که قادر است پشه ضعیف را عقاب قوی و قطره را بحر عظیم نماید. در چنین حالتی نفوس پیوسته با هم فعالیت می‌کنند و شادی و سرور خود را نه چندان در دست آورده‌های خویش بلکه در پیشرفت و خدمات دیگران می‌یابند. از این جهت است که افکارشان همواره متوجه یاری رساندن به یکدیگر است تا بر قلل خدمت در سبیل امر مبارکش عروج نمایند و در افلاک علم و معرفت او به پرواز درآیند. این است آنچه شاهد شکوفایی آن در الگوی کنونی فعالیت در سراسر جهان هستیم، الگویی که پیر و جوان و قدیم و جدید همه در کنار هم به ترویج آن مشغولند.

پیام رضوان ۲۰۱۰